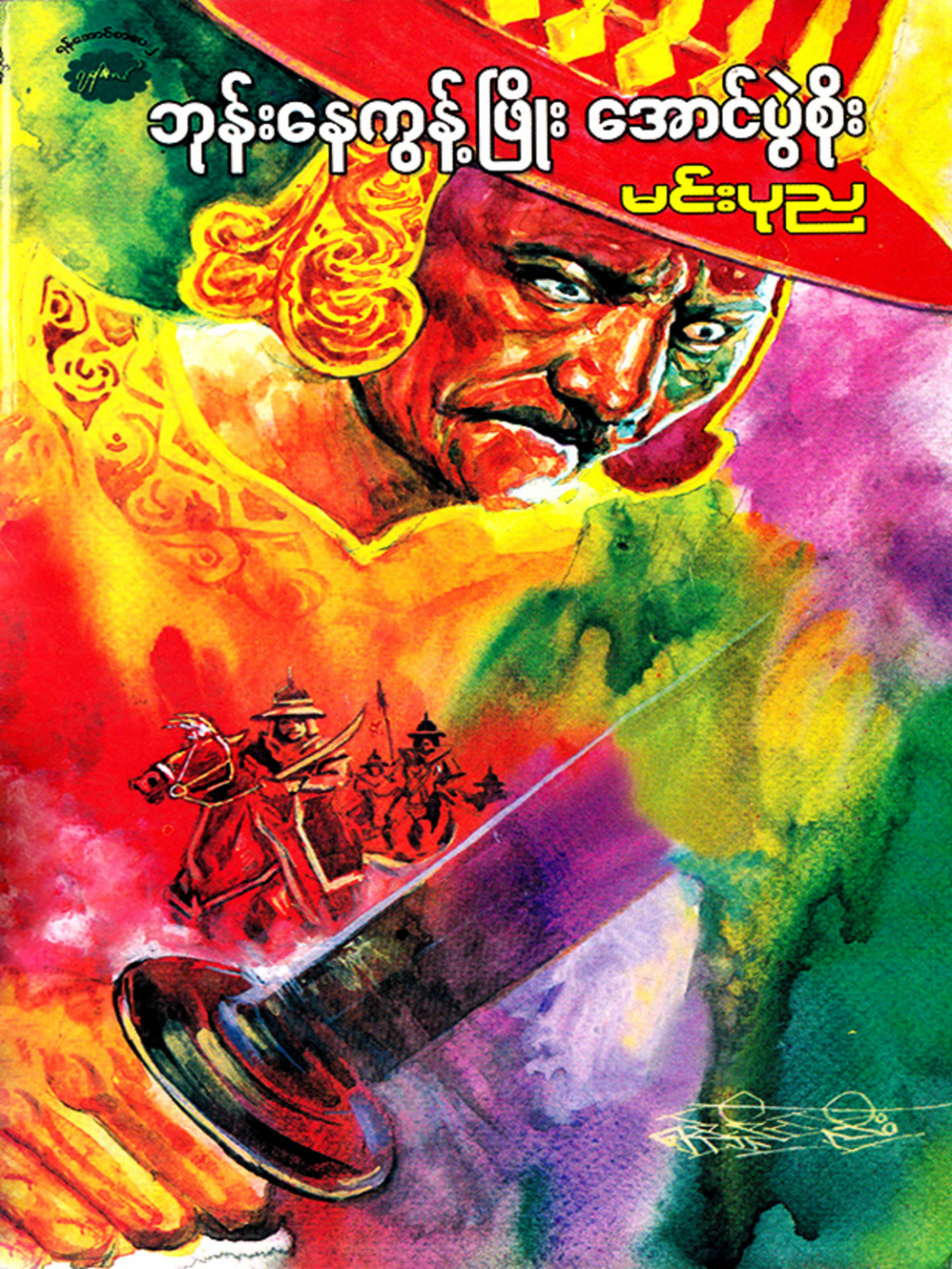

ရန်ကုန်မြို့
၁၉၈၈

ဘုန်းနေကွန်မြို့ အောင်ပွဲစိုး မင်းပုည

၁၉၈၈

ရန်မျိုးကင်းတဲ့ နန်းမြို့ဆီ

အနန္တဂုဏ်ဝင်ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြတဲ့ ဆရာတော်ဦးပဏ္ဏဝ၊ ဆရာဦးစိုးထိုက် (ဒါရိုက်တာ)၊ ဆရာ ဦးဉာဏ်မြင့် (ဘိုးဉာဏ်စာရေးဆရာ)၊ ဒါရိုက်တာ အောင်ဆွေမြင့် ဇနီး တင်တင်ရီ (ဒဿ နိကာ)၊ အသံမင်းသား နိုင်လင်းတို့ နှင့် ဖေဖေ ဦးညွန့်ခင် မေမေ ဒေါ်မြင့်မေတို့ အား ရိုသေစွာ ကန်တော့လျက်။

ဤဝတ္ထုရေးသားနေစဉ် အစစအရာရာ အစွမ်းကုန် ကူညီပေးတဲ့ ဇနီးသည် ဒေါ်ခင်လေးသီ ကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်

စာရေးသူ

* * *

အခန်း (၁)
အေးချမ်းတဲ့ တိုင်းပြည်

"ဟဲ့... နေကြဦး... နေကြပါဦး မောင်မင်းတို့ ၊ သည်
လောက်ကောင်းလှတဲ့ ကြက်များ နဲ့ သည် လောက်ကြီးမားတဲ့
ကြက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို အသိမပေးကြတာလဲ
ကွယ်တို့ ရဲ့ "

ပြောရင်းဆိုရင်း လူအုပ်အတွင်းသို့ အတင်းအဓမ္မ တိုးဝင်ရောက်လာ
သော လူဆီသို့ ကြက် ပွဲလာ ပရိသတ်များက စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်
။

လွန်းရာပြည့် ရက်လုပ်ရသော တရုတ်ပိုးစစ်စစ် အဖြူခံပေါ်တွင် အ
နီချိတ်များ ပါရှိသည့် ကြိုးကြီးချိတ်ပုဆိုး ဝတ်ဆင်ထားသူနှင့် အပေါင်း
အပါကို တွေ့ကြသည် ။

ကြိုးကြီးချိတ် ဝတ်ဆင်ထားသူသည် ကြက်တိုက်ပွဲ ကျင်းပမည့် မြေ
ကွက်လပ်ဘေး မြေပေါ်တွင် တင်ပလွင်ခွေ ထိုင်ချလိုက်သည် ။

သူ၏ အပြုအမူကို မြင်လိုက်ကြသော ကြက်ပွဲလာ ပရိသတ်များ ထဲ
မှ အချို့သောသူတို့ မှာ အံ့သြသောစိတ်နှင့် ကြည့်လိုက်ကြသည် ။

ရွှေစ၊ ငွေစတို့ နှင့် သာ ဝယ်ယူနိုင်သော စိန့်တိုင်းမှ လာသော ပိုးစစ်
နှင့် လွန်းရာပြည့် ရက် လုပ်ရသော ပုဆိုးကြီးကို အခင်းမပါသော

မြေကြီးပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်၏။

အဖိုးထိုက်သော ပုဆိုးကြီးကို မြေပေါ်မှ အညစ်အကြေးများ စွန်းထင်းမည်မမှုဘဲ ထိုင်လိုက်သူ မည်သူနည်း။ သုံးနိုင်၊ ဖြုန်းနိုင်သောသူမှာ မည်သူနည်းဟု တွေးကြသူ တွေးကြသည် ။

အံ့သြသောစိတ်၊ အားကျသောစိတ်ရှိသူများ အပြင် ရှေ့နောက်တိုင်း ထွာတတ်သူ၊ အသုံး အဖြုန်းခွဲခြားတတ်သူများက ထိုကြိုးကြီးချိတ်ပိုးစစ်ပုဆိုးကြီးဖြင့် မြေပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်သူကို ရွံ့မုန်း အထင်သေးစွာ ကြည့်လိုက်ကြသည် ။

ယခု ကြက်ပွဲတွင် မင်းတုန်းမင်းသား၏ အကြီးစာရေးငပေ၊ ကနောင်မင်းသား၏ အကြီးသား စာရေး ငနှင်းနှင့် ကွမ်းရေတော်ခေါင်း ငအောင်ရွှေတို့ တစ်သိုက်လည်း ပါ၏။

ပုဏ္ဏားဝန် အောင်ပင်လယ် လမိုင်းဝန်မင်းကြီး မဟာမင်းကျော် တန်ဆောင် မောင်ကုလား၊ ပုဂံမင်း၏ အပါးတွင် ကပ်မြှောင်ပြီး ထင်ရာစိုင်းနေသော လူယုံတော် ငသိန်း၊ ပုဂံမင်းနှင့် ငယ်ကျွန် တော်များ သည် လည်း ကြက်ဝိုင်းတွင် ပါဝင်ကြသည် ။

အမရပူရ ရွှေမြို့တော်တွင် ပုဂံမင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်က ချိုးတယ်၊ ကြက်တိုက်၊ ခါတိုက်ဝါသနာထုံသဖြင့် ချိုးမတယ်တတ်သူ ကြက်မတိုက်တတ်သူတို့ မှာ ထိုအချိန်အခါက မျက်နှာ ပန်းမလှ၊ လူတွင် ကျယ် မလုပ်နိုင်ခဲ့ကြပါ။

တိုင်းပြည်မင်းလုပ် အုပ်ချုပ်နေသူ ကိုယ်တော်တိုင် ကြက်တိုက်ဝါသနာ ထုံသည့် အတွက် ရွှေမြို့တော်ပေါ်တွင် ဂုဏ်သရေရှိပုဂ္ဂိုလ်များ များကြီးမတ်ရာ သေနာပတိမှ စ၍ သူဌေးသူကြွယ်တို့ ပါကြက်တိုက်ခြင်းဖြင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုများကို ရယူနေချိန် ဖြစ်သည်

ကြက်ပွဲတွင် ရောက်ရှိနေသူ များ ပြားလှသည် ။ လက်ဖျားဆွဲ ကြေး
ခေါ်သူများ ၊ လက်ရင်း ကြေးစပ်သူ အသံတို့ဖြင့် ဆူညံလျက် ရှိနေသည်

လူအုပ်အတွင်း တိုးဝင်လာသူတစ်သိုက်မှာ လူတစ်ယောက်သည် ကြ
က်ပိုင်ရှင်များ ဟု ထင်ရသူများ စုဝေးစကားပြောဆိုနေရာသို့ ကွက်လပ်
ကို ဖြတ်လျက် လျှောက်သွား၏။ မင်းကြီး မဟာမင်းကျော်တန်ဆောင်
ကို တွေ့လျှင် တီးတိုးပြောလိုက်သည် ။ ထိုသူစကားကို ကြားလိုက်သည်
ဆိုလျှင် ပုဏ္ဏားဝန် အောင်ပင်လယ် လမိုင်းဝန်မင်းကြီး မဟာမင်းကျော်
တန်ဆောင်ဘွဲ့ခံ မောင်ကုလားမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။

လက်တွင် ပိုက်ထားသော ကြက်ကိုကြက်ကု ကြက်ဆွဲလက်သို့ ပေး
အပ်လိုက်ပြီး တင်ပလွင် ခွေထိုင်နေသူရှေ့သို့ သွားရောက်နှူးထောက်လို
က်သည် ။

"ကိုယ်တော်တိုင် ကြွချီတော်မူလာသည် ကို မသိနိုင်အောင် ကျွန်
တော်မျိုးကြီးတို့ ကြက်ပွဲ စည်းကမ်းချက် ပြုလုပ်နေကြသည် ဖြစ်၍ ခွင့်
လွှတ်တော်မူပါဘုရား"

"ရှိပါစေ ကိုရင်ငကုလားရဲ့ ၊ ပြိုင်ဘက်ကြက်က ဘယ်အရပ်က လာ
သည် ၊ ဘယ်သူ့ကြက် တုန်းကွယ့်"

"မှန်လှပါ၊ အရှင့်ညီတော် ကနောင်မင်းသား ကွမ်းရေတော်ခေါင်း င
ရွှေအောင်ကြက် ဖြစ်ပါ သည် ဘုရား"

ပုဏ္ဏားဝန် လမိုင်းဝန် မောင်ကုလား လျှောက်တင်သံ ကြားလိုက်
သော ပရိသတ်မှာ မိမိအကြား အခင်းအကာမပါ ထိုင်နေသူမှာ ပုဂံမင်း

တရားကြီး ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရတော့သည်။ ။

ထိုအခါ ဆူပူအော်ဟစ်နေသူတို့ မင်းကြီးအနောက်ဘက်မှ အချင်းချင်း လက်တို့ ခြေတို့ ၍ ငြိမ်သွားကြသည်။ ။

"ကြက်ပွဲအစဉ်အလာနည်းအတိုင်း မသတ်မှတ်ကြသေးလို့ မောင်မင်းတို့ က အသစ်ညှိနှိုင်း နေကြသည် လား တင်စမ်းပါ။"

"မှန်လှပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီးတို့ ကြက်များ ဟာ သာမန်ကြက်များ ထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သည် ကို ယုံကြည်ရင်းစွဲရှိကြသောကြောင့် ပြုမြစည်းကမ်းချက်များ အပြင် သူတကာတွေထက် တိကျမှ သာ ဖြစ်နိုင်သည့် အတွက် ညှိနှိုင်းရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါဘုရား။"

"သည် လောက်ကောင်းသည့် ကြက်ပွဲ ပြုလုပ်ပါရန်နဲ့ ဘာကြောင့် မောင်မင်းတို့ က ငါ့ကိုယ်တော်ကို မတင်လျှောက်ကြတာလဲ၊ ဗြဲတိုက်သံတော်ဆင့် ငအောင်သာ အချိန်မီ ငါနားတော် မဆက်လျှင် ဒီကနေ့ကြက်ပွဲကိုတော့ ကိုယ်တော်မြတ် လက်လွှတ်တော်မူရပေမကွယ့် ငကုလားရဲ့။"

"ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုးကြီးအနေဖြင့် အရှင်ကိုသံတော်ဦးတင်ရန် ဖြစ်သော်လည်း ပြိုင်တုဘက် ကွမ်းရေတော်ခေါင်း ငရွှေအောင်မှာ သူ့ကြက်အတွက် ဂုဏ်တက်လှသည် ဖြစ်၍ အသေတိုက်စမ်း ကြေးစပ်ရန် ရည်စူးမိသည့် အတွက် အရှင်ဘုရားသိလျှင် ကြက်ကောင်းများ သေမည်ကို စိုးရိမ်နှောင်းလို့ ကြောင့် ကြတော်မူနေမည်ဟု ယုံမှတ်၍ ကြက်ပွဲကို မြစ်ပယ်တော်မူမည် ထင်မိသဖြင့် မတင်လျှောက်ဘဲနေခြင်း ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။"

"ကဲပါလေ ရှိပါစေတော့၊ မောင်မင်းတို့ စည်းကမ်းချက်များ ညီညွတ်ကြသည် ဆိုရင်တော့ အများကြားသိရအောင် ထုတ်ဖော်ကြေ

ညာစေဗျာ"

"အမိန့်တော်အတိုင်း ကျွန်တော်မျိုးကြီး ကြေညာဆောင်ရွက်တော်မူပါမည် ဘုရား"

"မောင်မင်းတို့ ညီညွတ်ကြပြီ ဆိုရင်တော့ တို့ များကြက်ပွဲကိုကြည့်လိုလှပေပြီ ကိုရင်ငကုလားရဲ့ "

ပုဂံမင်းနှင့် မောင်ကုလားတို့ ပြောဆိုသောစကားကို ကြားကြသော ပရိသတ်သည် လက် ကွင်းမှုတ်၊ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးသူတီးနှင့် ဆူညံစွာ ဩဘာပေးကြလေသည်။

ပုဏ္ဏားဝန် အောင်ပင်လယ် လမိုင်းဝန်ကြီး မဟာမင်းကျော်တန်ဆောင် မောင်ကုလားလည်း ပုဂံမင်းကြီးအား ဦးညွတ်ပြီး ထွက်ခွာသွားသည်။ ကြက်သမားများ စုဝေးရာအရပ်၌ ကိုရင်ငကုလား အတန်ငယ် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းပြီး ကြက်ပွဲကို စတင်ရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်သည်။ နှစ်ဖက်သော ကြက်ကု ကြက်ဆွဲများ ကိုယ့်ကြက်ကိုယ်ပိုက်၍ လူအုပ်အတွင်းသို့ တိုးဝှေ့ဝင်ရောက်ကြသည်။

ကြက်တိုက်ပွဲ ပြုလုပ်ရာနေရာမှာ အမရပူရမြို့တော် ရွှေခဲဘွားအရပ်တွင်းရှိ မန်ကျည်းပင် များ အုပ်ဆိုင်းနေသော ကွက်လပ်တွင် ဖြစ်၏။ တော်သလင်းနေ ပုစွန်သေဆိုသည့် အတိုင်း အညာ ဒေသအပူမှာ ပူပြင်းလွန်းသည်။

နေရောင်ခြည်၏ အပူရှိန်သည် မန်ကျည်းပင်ရိပ်တို့ ကို မထိုးဖောက်နိုင်ကြပေ။ ပူပြင်း ကောင်းသော ရာသီတွင် ပိန်းပိတ်နေသော မန်ကျည်းပင်တို့ ၏ အရိပ်အာဝါသအောက်တွင် ကြီးမား ကျယ်ပြန့်လှသည့် ထိုကွက်လပ်အောက်တွင် အေးမြလှ၏။ အေးမြသောအရိပ်အောက်တွင် ထိုအရပ်သားတို့ နေ့စဉ် အပူဒဏ်ကို ခိုလှုံကြ၊ အနားယူကြနှင့် ရှိခဲ့ကြသည်။

ရွာရှိ လူငယ်ကလေးများ ခြင်းခတ်ခြင်း၊ ထွေပစ်ခြင်း၊ ဂုံညင်းထိုးသူများ ရှိကြသည် ။ ယနေ့ အခါတွင် ထိုလူသားများအားလုံး တိုင်ပင်ထားကြသည့် အလား မမြင်မတွေ့ကြရတော့ပေ။

ရွာခံလူများအား မမြင်ရ၊ မတွေ့ရသော်လည်း သူတို့ ၏ နေရာတွင် ကြီးမားသော လူအုပ် ကြီးတစ်အုပ် မွန်းတိန်းစအချိန် ပူပြင်းဆဲနေရောင်ကာလမှာ ပင် ရောက်ရှိလာကြသည် ။ ရွှေမြို့ တော်မှ ထင်ရှားကျော်ကြားသူများ ၊ လူသိများ သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်သည် ။ ကြက်ဝိုင်းကြီးတစ်ခု ရောက်ရှိနေသည် ။ ဒေသခံလူများ သည် ထိုဝိုင်းထဲတွင် တိုးဝှေ့ရင်း အော်ကြ ခေါ်ကြရင်း မြူးထူး ပျော်ပါးနေကြတော့သည် ။

ကြက်တိုက်ပွဲကြီးတွင် ကနောင်မင်းသား၏ ကွမ်းရေတော်ခေါင်း ငရွှေအောင်ပိုင်သည့် ‘တိမ်ညွန့်’ အမည်ရှိ တိုက်ကြက်နှင့် ပုဏ္ဏားဝန် လမိုင်းဝန် မောင်ကုလားပိုင် ‘ပြည်ကျော်’ ဆိုသည့် ကြက်မင်းတို့ ချိန်းပွဲဖြစ်သည် ။

‘ပြည်ကျော်’ ဆိုသည့် တိုက်ကြက်သည် အမည်နှင့် လိုက်ဖက်စွာ ပြိုင်ဘက်ကင်းသည့် တိုက်ကြက်တစ်ကောင် ဖြစ်၏။ သူနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်ကြက်များ စွာကို သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင် ကျိုးကန်းပဲ့ရွဲအောင် ခွပ်နိုင်သောကြက် ဖြစ်သည် ။ ထို့ကြောင့် ပြည်တွင် ကျော်ရသည့် ဂုဏ်ထူး ဝိသေသတို့ နှင့် ပြည့်စုံကြက်ဖြစ်၍ ‘ပြည်ကျော်’ ဟူ၍ အမည်ပညတ်ထားခြင်း ခံရ၏။

‘ပြည်ကျော်’ ကို ယှဉ်ပြိုင်ရဲသောကြက် မရှိသလောက် ရှားပါးသည်

ကြက်ပိုင်ရှင် ပုဏ္ဏားဝန် အောင်ပင်လယ် လမိုင်းဝန်မင်းကြီး မဟာမင်းကျော်တန်ဆောင်မှာ ‘ပြည်ကျော်ဟေ့’ ဆိုပြီး လက်ခမောင်းခတ် ဂုဏ်တက်ခဲ့ရသည်။ ။

ပုဂံမင်းတရားကြီး ဘုရားကပင် ပြည်ကျော်ဆိုသည့် တိုက်ကြက်အား ခေါ်ယူရှုစားတော်မူ ဖူးသည်။ ။

ပုဂံမင်းတရားကြီးလည်း ပြိုင်ဘက်ကင်းသည် မှန်သော်လည်း အလေ့အကျင့် မပျက်စေဘဲ ခွပ်လက်မှန်မှန် ချပေးရန် မိန့်တော်မူရင်း တိုက်ကြက်ကောင်း အင်္ဂါရပ်နှင့် ညီညွတ်သည့် ပြည်ကျော်အတွက် ရွှေရေစာခွက်၊ ရွှေရေစာအိုးတို့ ပေးသနားတော်မူခဲ့၏။

ပုဂံမင်းတရားကြီး မြှောက်စားတော်မူသဖြင့် ‘ပြည်ကျော်’ အတွက် ပုဏ္ဏားဝန် လမိုင်းဝန် မောင်ကုလားမှာ ကြက်ကု ကြက်ဆွဲ (ကြက်ဆရာ) ကို လခရိက္ခာ တစ်နှစ်လျှင် ငွေတော် (၃၀၀) သုံးရာဖြင့် ငှားရမ်းထားရှိ၏။ ကြက်ကု ကြက်ဆွဲမှာ လည်း နေပြည်တော်အတွင်း ပုဂံမင်းတရားကြီး ပိုင်နက်မှ အတော်ဆုံး ကြက်ပညာအရည်အချင်း အပြည့်ဝဆုံးဒေသမှ ခေါ်ယူခဲ့သည်။ ။

ကြက်သမားကောင်း ကြက်ကျွမ်းကျင်သူ အများ အပြား ထွက်ပေါ်တတ်သည့် မိတ္ထီလာအနီး မလှိုင်ဇနပုဒ်သားကို မရအရ အာဏာသုံး ငှားရမ်းထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ကြက်ကုကြက်ဆွဲ ငဝိုင်းအုံမှာ ကြက်ကုကြက်ဆွဲ ကြက်ထိန်းကောင်းရုံမျှမက ခေတ်ကာလ အလိုက် နက္ခတ်ဗေဒင်၊ အတိတ်နိမိတ် တဘောင်စနည်း ဘဝေါ စသော အတတ်ပညာတို့ ကိုလည်း တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်လှသည်။ ။

သူ့နေရင်းဇာတိ ဇီးပင်ကန်ရွာတွင် လည်း ငဝိုင်းအုံဆိုလျှင် ဗေဒင်အ

တတ်၊ ယန္တရားအတတ် တွင် ဆရာတစ်ဆူ ပါရဂူအဖြစ် ကျော်ကြားလှသည်။ ။

ကြက်တိုက်ပွဲအတွက် ကြက် စတင်လွှတ်ရန် အချိန်နာရီမှ စ၍ နတ်နေလာဘ်နေ စသည် တို့ ကိုလည်း မှန်ကန်အောင် တွက်ချက်နိုင်သူ တစ်ယောက်အဖြစ် ယုံကြည်ခြင်း ခံထားရ၏။

ထန်းသီးကြွေခိုက် ကျီးနင်းလိုက်ဆိုသလိုပင် ငဝိုင်းအုံအတွက် ဖြစ်ခဲ့လေတော့၏။ ပြည်ကျော်အား ငဝိုင်းအုံလက်အပ်နှံလိုက်သည် နှင့် တိုက်ခဲ့သမျှကြက်ပွဲတိုင်းတွင် နိုင်ခဲ့၏။ ပြည်ကျော် ဟေ့ဆိုရင် ပြိုင်ဘက်ကို သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင် ကန်းအောင် ခွပ်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ။

ဓာတ်သိ ကြက်သမားတို့ ပြည်ကျော်ကို ကြက်မင်းဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်လာသည် အထိ ကျော်ကြားလာ၏။ ပြည်ကျော်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်မည့် ကြက်များ သည် တစ်ခါတစ်ရံ အလွန်ဝေးလံသော အရပ်ဒေသမှ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ။

သို့သော်... ထိုကြက်များ နှင့် ကြာရှည် ယှဉ်ပြိုင်ရသည့် အဖြစ်မျိုးကား မရှိခဲ့ဘူးပေ။ ရေဦးနှင့် မပြတ်လျှင် ရေလယ်ထက် ပို၍ မတိုက်ရပါ။ ။ ရေလယ်လောက်ရောက်သည် ဆိုလျှင် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်ကြက်သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင် ကန်းရကျိုးရမည် အမှန်။ ပြည်ကျော်နှင့် ကြုံတွေ့ဖန်များ သော ကြက်တို့ သည် ရေဖျားအထိဆွဲ၍ တိုက်နိုင်လျှင် အနိုင်ရစတမ်းဟု ပြည်ကျော်ဘက်မှ လောင်းသူများက ကြေးထပ်တတ်ကြသည်။ ။

ရေဖျားရောက်အောင် ဆွဲတိုက်နိုင်သော် အနိုင်ပေးရလောက်အောင် လောင်းရဲကြ၏။ ပြည်ကျော်၏ ခွပ်လက်ခွပ်ကွက် ပြောင်မြောက်ကြောင်း ကြက်သမားတိုင်း သိကြသည်။ ။

ကျော်ကြားတာစားသော ကြက်မင်းကို ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သော ကွမ်းရေခေါ

င်း ငရွှေအောင်၏ ကြက်မှာ သာမန်ကြက်အမျိုးအစားထဲမှ မဟုတ်နိုင်ကြောင်း ကြက်ပွဲလာ ပရိသတ် ခန့်မှန်းကောင်း ခန့်မှန်းကြသည်။ ။

ဒိုင်ပြုလုပ်မည့် သူ ဝန်ထောက်စို့လေးဆယ်ဒိုင်းဝန်မင်းကြီး မဟာမင်းလှ ကျော်ထင်သည် ကြက်သမားများကို ဦးဆောင်၍ ကြက်တိုက်မည့် စည်းဝိုင်းအတွင်း ဝင်ရောက်လာသည်။ ။

မြေပေါ်တွင် အခန့်သားတင်ပလ္လင်ခွေထိုင်နေသူ ပုဂံမင်းအား ဦးညွှတ်အရိုအသေ ပြုလိုက် ပြီး နှစ်ဖက်သော ကြက်ကု ကြက်ဆွဲများ သဘောတူညီချက်အရ ကြက်စည်းဝိုင်း၏ အကျယ်ကို ဆယ်တောင် သတ်မှတ်လိုက်၏။

အကျယ်ကို တိုင်းထွာထုံးဖြူးလိုက်ပြီး စည်းကမ်းချက်များကို ကြေညာရန် ဆယ်ဒိုင်းဝန်ကြီး မဟာမင်းလှကျော်ထင် ငထော်နီမှ စတင်လိုက်သည်။ ။

"ယခု ကြက်ပွဲလာ ဧည့်ပရိသတ်များ သိရှိရန် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ညှိနှိုင်းထားရှိသော သဘော တူညီချက် စည်းကမ်းများကို ကြေညာပါမယ်။

ယခု ကြက်ပွဲသည် ကြက်ထိပ်သီး ကြက်ဗိုလ်အချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် ပွဲ ဖြစ်သောကြောင့် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ထပ်မံမတွေ့ဆုံဘဲ အသေတိုက်ကြရန် သဘောကိုက်ညီကြပါတယ်။"

လက်ခုပ်ဩဘာသံများ ကြက်တိုက်ကွင်းတစ်ကွင်းလုံး ဟိန်းဟိန်းထသွား၏။ ထိုလက်ခုပ်သံများ တီးခတ်နေသူများ ထဲ၌ ပုဂံမင်း၏ လက်ခုပ်သံသည် အကျယ်ဆုံး ဆိုရလောက်အောင် ရွှင်မြူးနေသည်။ ။

ဆယ်ဒိုင်းဝန်ကြီး မဟာမင်းလှကျော်ထင်သည် ချောင်းတစ်ချက် ဟ

နို့ပြီး ဆက်လက်ပြော ဆိုပြန်သည်။ ။

"ဒဏ်ရာကို အဖောအထေးမရှိစေရ၊ သွေးတိတ် မန်းမှုတ်ဆေး သိပ်ခြင်း၊ နှုတ်သီးပြုတ်ရင် အပ်ချည်နဲ့ ပြန်တဲပေးခြင်းလည်း မပြုလုပ်ကြရန် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောကိုက်ညီကြသမျှ၊ သည် နေ့ အထိ အနိုင်အရှုံး မရှိသေးရင်လည်း နောက်တစ်နေ့ ဆက်လက်တိုက်ကြဖို့ ပါပဲ။ နောက် ကျုပ်တို့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း သုံးခါကောက် တစ်ခါကုစ တမ်းပါ။

ခွပ်ရင်းတိုက်ရင်း အမြီးနဲ့ ဖြစ်စေ ခြေထောက်နှင့် ဖြစ်စေ စည်းဝိုင်း ကို ထိမိရင် ကြက်ကောက် ပြီး ရေတိုက်ဖို့ ပါ။

သုံးခါရေတိုက် သုံးခါကောက်ပြီး တစ်ခါကုဖို့ ဆိုလိုတာပါ။ ကြက်ကို နှိပ်ဖို့ ရေနဲ့ ရင်အုပ်ကို နှိပ်ဖို့ တို့ ခြေသလုံးတို့ ကို နှိပ်နယ်ပေးဖို့ ဆိုလိုတာပါ။"

"ကြက်ပွဲကို အမြန်စပါတော့ဗျို့၊ ဒီလိုကိစ္စတွေက ကျုပ်တို့လို ကြက် သမားတွေအတွက် နားဝင်ပြီးသားပါ ဝန်ထောက်မင်းရဲ့ "

ပရိသတ်တွင်းမှ စူးရှသောအသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ခိုင်းဝန်မင်းသည် အသံလာရာဘက် ရှာဖွေကြည့်ရှုသော များ ပြားလှ သည့် လူအုပ်ကြီးများ ကြား အသံရှင် ပျောက်သွား၏။

"သည်းခံတော်မူကြပါခင်ဗျာ၊ ကြက်ပွဲ မကြာခင် စတင်ပါတော့မယ်၊ များ လှတဲ့ စည်းကမ်း တွေ ပါနေရတာက ယခု ကြက်တိုက်ပွဲဟာ သာမန်မဟုတ်ဘဲ တစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက် အသေအကြေ တိုက်ရမယ့်ပွဲကြီးပွဲ ကောင်းပါ။ နောက်ပြီး လောင်းကြေးကလည်း လက်ရင်းလက်ဖျားဆွဲ များ လှတာ မို့ အငြင်းမပွားရအောင် လူတိုင်း နားလည်ပြီးသား စည်းက

မ်းတွေကို အများ သူငှာ သိရအောင် ထပ်မံ ကြေညာရခြင်း ဖြစ်ပေသဗျ။"

"ကြက်တိုက်တာ ကြည့်ဖို့ လာတာမို့ ကြက်ပွဲ စပါတော့ဗျို့။" ဟူသော ပရိသတ်များ အော်ဟစ်ကြသည် ။

"ကြက်ပွဲ အခုပဲ စတော့မှာ ပါ။ နောက်ဆုံး ပြောချင်တာကတော့ နေ့ကူး၊ ရက်ဆက်တိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်အောင် နာကျင်နေခဲ့သော် တစ်တောင် စည်းချရန်၊ တစ်တောင်စည်းဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိကြတဲ့ အတိုင်း မျဉ်းပြိုင်နှစ်ခုကို တစ်တောင်အကွာ စည်းချပြီး ကြက်နှစ်ကောင် မျက်နှာချင်း ဆိုင်ထားရ၊ စည်းပေါ်သုံးခါ တင်ပေးရမဗျ။ သုံးကြိမ်လုံး အရင်ဆုံး စတင်ခွပ်သည့် ကြက်ကို အနိုင် ပေးမယ်လို့ သတ်မှတ်ရမဗျ။ ပြိုင်တူ နှစ်ကောင်စလုံး စခွပ်ရင်တော့ သရေပွဲပါ။"

ဒိုင်ပြုသူ ဝန်ထောက်မင်း သူ ပြောလိုသော စကား ပြောဆိုပြီး ကြက်ပိုင်းအလည်မှ ရွှေ့ သွားတော့သည် ။

ကြက်ပွဲစတင်ရန် ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ကြက်လွှတ်နေရာ ရွေးပေးရန် နှစ်ဖက်ကြက်ကု ကြက်ဆွဲများကို ခေါ်ယူ၏။ ပြည်ကျော်ကို ငပိုင်းအုံက ကိုင်တွယ်ပြီး တိမ်ညွန့်ကို ကြက်ပိုင်ရှင် ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင် ကိုင်မည် ဖြစ်သည် ။

ကြက်ပွဲစတင်ရန်အချိန်ကို ပုဏ္ဏားဝန် လမိုင်းဝန်မောင်ကုလားတို့ ကြိုက်နှစ်သက်သည့် အချိန်ကို ပြုလုပ်ကြ၏။ ကြက်လွှတ်ရန် နေရာရွေးချယ်ရေးအတွက် ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင် တို့ ဘက်က ရရှိသည် ။

အကြီးစားရေ ငပေက ငရွှေအောင်ကိုယ်စား ကြွေကိုင်ပြီး ကြွေစေ့ခြောက်စေ့ကို ကျည် ထောက်ငယ်အတွင်း ထည့်သွင်းခေါက်ရမ်းသည် ။

ပြီးနောက် ကြွေစေ့ခြောက်စေ့ကို စည်းဝိုင်းအလယ်တွင် မှောက်သွန်ချလိုက်သည်။ ။

အယူသည်းသူများ ရှိသလို၊ အယူမသည်းသူများ အတွက် ကြက် စတင်လွှတ်နေရာ ရွေးရန် မှာ အလွန်အရေးကြီးလှသည်။ ။ တိုက်ကွင်းမြေမညီလျှင် အမြင့်ပိုင်းနေရာရရှိသော ကြက်က တစ်ပန်း သာသည်။ ။

အထက်စည်းမှ ခွပ်နိုင်သည် ဖြစ်၍ အောက်ဘက်ရရှိသော ကြက်များ အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ရ တတ်၏။ ထို့ကြောင့် နေရာကောင်း ရရှိရေး၊ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ နေရာရရှိရန် ကြွေပစ်ရွေးရသည်။ ။

ထွက်ပေါ်လာသော အဖြေမှာ လမိုင်းဝန်ဘက်မှ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ နေရာ ထောင့်ဘက်မှ လွှတ်ခွင့် ရသွားသည်။ ။

မောင်ကုလားတို့ အဖွဲ့သည် မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာအချိန်နှင့် ကြိုက်ရာထောင့်မှ လွှတ်ခွင့် ရရှိ၍ ကြက်ပွဲအနိုင်ရမည်ဟု ကျိန်းသေ တွက်ဆနေကြတော့သည်။ ။

အကြီးစာရေး ငပေနှင့် ငရွှေအောင်တို့ အဖွဲ့မှ လည်း ကြက်လွှတ်ချိန် ကြက်စထွက်ရာ နေ့သင့် နံသင့်နေရာနှင့် အချိန်နာရီတို့ ထက် ခွပ်လက် ခွပ်ကွက်ကောင်းဖို့ ကိုသာ ပဓာနဟု တွက်ဆကြ၏။ ငရွှေအောင်ကိုယ်တိုင် နေ့ညမအိပ် အထူးလေ့ကျင့်ပေး၍ ကျင့်သားရနေသောကြက်မှာ ပြည်ကျော် ကြက်မင်း ဆိုသူအား မခက်ခဲ မပင်ပန်းဘဲ နိုင်ရမည်ဟု တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်နေကြသည်။ ။

ငရွှေအောင်သည် ပြည်ကျော် ခွပ်လက်ချနည်းကို နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် စုံစမ်းမေးမြန်းပြီး သူ၏ တိမ်ညွန့်ကို ပြည်ကျော်ထက် နှစ်ဆ ပို၍ ခွပ်လက်ချ လေ့ကျင့်ပေးလေသည်။ ။

ပြည်ကျော် ကြက်ခွပ်လက်ကျသောနည်းမှာ အောက်ခံဖျာပေါ်တွင် ဖျာ
ငံစောင်ထူထူခံလျက် ကြက်ကို နှစ်တောင်ခန့်မြင့်အောင် အပေါ်သို့ မြှောက်၍
ပစ်ချသည်။ ။ ဤနည်းအတိုင်း ဆယ်ကြိမ်ခန့် ပစ်ချပြီး ခေတ္တနား
ကာ ရေကိုင်၏။ ထိုနည်းအတိုင်း ပြည်ကျော်ကို တစ်နေ့လျှင် အကြိမ် နှစ်
ဆယ့်ငါးမျှ ခွပ်လက်ချသည် ကို ပုဏ္ဏားဝန်မောင်ကုလား၏ မြင်းထိန်း
ငွေ့ကြိုင်အား လာဘ်ထိုးရာမှ သိရှိရသည်။ ။

ပြည်ကျော် နှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ် ခွပ်လက်ချသည် နှင့် တိမ်ညွန့်ကို
အကြိမ်ငါးဆယ်ခန့် နေ့စဉ် မှန်မှန် ခွပ်လက်ချသည်။ ။ ထို့အပြင် ကြက်
သခင်ဟောင်းထံမှ ရယူလာခဲ့သော လေ့ကျင့်နည်း အတိုင်းလည်း လေ့
ကျင့်ပေးသည်။ ။ ကြက်မှာ မြေထဲမြို့မှ ဖြစ်၍ နေ့စဉ် နှစ်ဗဟိုရံခန့် လေ့
ကျင့်၏။ ဤလေ့ကျင့်နည်းမှာ အမရပူရ ရွှေမြို့တော်ကြီးမှ ကြက်သမား
များ နှင့် အထက်အညာဒေသဆီမှ ကြက်ဝါသနာအိုးများ မသိသေးသော
လေ့ကျင့်နည်း ဖြစ်သည်။ ။

၎င်းနည်းမှာ ကြက်ကိုဒန်းပေါ်တင်လွှဲပေးသည်။ ။ လွှဲပေးခြင်းကြော
င်း တိုက်ကြက်မှာ ခြေ သလုံး ပေါင်ခြေချောင်း အချိန်အဆ အကြောများ
ကုပ်အား ဆုပ်အား ကောင်းမွန်ကာ အောက်ခြေ နိုင်ရန် ဖြစ်၏။

ကြက်ချင်းခွပ်သောအခါ လိုရာသို့ ပစ်လွှတ်နိုင်လောက်အောင် အချိ
န်အဆ ကောင်းလာ သည်။ ။ ကြက်နှစ်ကောင် လွှတ်တိုက်စေ၍ ခွပ်လက်
ချသောနည်းကို ပေါက်ကြားသွားမည် စိုးရိမ်၍ ထိုနည်းကို
တစ်လတစ်ကြိမ်ခန့်သာ လေ့ကျင့်သည်။ ။

တိမ်ညွန့်အကြောင်း ကြက်သမားတို့ အလွန်သိချင်ကြ၏။
တိမ်ညွန့်မှာ တစ်ဖက်ကြက်နှင့် ရေဦး (သို့မဟုတ်) ရေလယ်ရောက်သည်
ဆိုလျှင် တစ်ဖက်ကြက်မှာ သေလျှင်သေ၊ မသေသော် ကန်းရ ကျိုးရ

တော့သည် ။ သို့ဖြစ်သည် နှင့် တိမ်ညွန့်အပေါ် ငရွှေအောင်တို့ တစ်သိုက် ယုံကြည်အား ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။

တိမ်ညွန့်အား အစာကျွေးနည်းမှာ ပုဏ္ဏားဝန် မောင်ကုလားတို့ နှင့် မတူ ကွဲပြား၏။ ပုဏ္ဏားဝန် တို့ သည် ပြောင်းဆန်ကို မောင်းထောင်း ဖွဲနု ရောစပ်လျက် နှမ်းဖက်ထည့်သည် ။ ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင် ကျွေးမွေးသည့် အစားအစာမှာ သူတို့လို ကျွေးရိုးကျွေးစဉ်နည်းအပြင် ရခိုင်ပြည် ဟိုင်း ကြီးကျွန်းတွင် တပ်စွဲထားသော တစ်ကျွန်းသား ကုလားဖြူများ ကျွေးမွေးသည့် စနစ် ငါးနုတ် သေးခြောက်များ ၊ ခရစ္စယောက်သွားခွဲများကို ညက်ညက်ကြေ၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် တစ်ကြိမ်ကျ ကျွေး သည် ။

ငရွှေအောင် တောင်သမန်အင်းတွင်းမှ ရရှိသော ငါးနုတ်ငါးသေးများ မပြတ်ရရှိစေရန် အခြောက်လျန်း ကြိတ်ထိုးသိုလှောင်ထားပြီး ကျွေး၏။ ငါးမှုန့်များ စားရသဖြင့် တိမ်ညွန့်မှာ ပိုမို ကျန်းမာလန်းဆန်းနေသည် ။

ငါးမှုန့်၊ ခရစ္စမှုန့်များ စားရသဖြင့် တစ်ပါးသော ကြက်များ ထက် ပိုတွန်သည် ကို တွေ့ရသည် ။

တိမ်ညွန့်သည် ပြည်ကျော်ထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော လေ့ကျင့်မှု၊ အစားအစာတို့ ကို စားသောက်ရသော တိုက်ကြက်ဖြစ်၍ ကျိန်းသေ နိုင်ရမည်ဟူသော ခံယူချက်တို့ စွဲလန်းနေ၏။

ထိုစဉ် "ကြက်ကု ကြက်ဆွဲများ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ပြီးရင် မိမိတို့ နေရာယူ ကြက်လွှတ် မယ့်နေရာ ထောင့်များကို သွားကြပါ"

ကြက်ပွဲခိုင်လူကြီး ဝန်ထောက်မင်းမှ ကြက်ပွဲစတင်ရန် ကြေညာသည် ။ ကြက်ပိုင်ရှင်များ နေရာအသီးသီး ရွှေ့ပြောင်းကြသည် ။ ပြည်ကျော်ကြက်မှာ အနောက်တောင် စနေထောင့်မှ စတင်လွှတ်ရန် ကြ

က်ကု၊ ကြက်ဆွဲ ငဝိုင်းအံ့က ရွေးချယ်၏။ သူတို့ ၏ အပေါင်းပါများ အ
နောက် တောင် စနေထောင့်သို့ ရွှေ့သွားကြသည် ။

ထိုရှုခင်းကိုမြင်တွေ့ရသော ပုဂံမင်းတရားကြီးနှင့်
နောက်တော်ပါများ လည်း တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်နေကြ
၏။

ထိုအခါ "တို့ များ ငတုတ်တို့ ငကုလားတို့ ရှိရာဘက် ပြောင်းပြီး အား
ပေးရအောင် သွားကြ စို့ကွယ်"

ပုဂံမင်းကြီးသည် နောက်တော်ပါများကို အမိန့်ပေးပြီး ထရပ်လိုက်
သည် ။

"မှန်လှပါ အရှင်ဘုရား၊ အလိုရှိရာနေရာမှ
ရှုစားအားပေးတော်မူခြင်းမှာ သင့်မြတ်လှပါသည် ဘုရား"

ဗြတိုက်သံတော်ဆင့်က ထောက်ခံတင်လျှောက်သော ပုဂံမင်းနှင့် အ
ပေါင်းအပါတို့ စနေ ထောင့်အရပ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းကြသည် ။ ပရိသတ်များ
အရွှေ့အပြောင်း ငြိမ်သက်သွားသည် နှင့် ကြက်တိုက်ပွဲကို စတင်ကျင်းပ
လေတော့သည် ။

*

အခန်း (၂) ပြည်ကျော်ကြီးနှင့် ပျော်

ကြက်များကို ထောင့်အသီးသီးမှ စတင်လွှတ်ပေးလိုက်ကြသည် ။
ကြက်ကောင်းများ ဖြစ်၍ ကြက်ကုများ လက်မှ လွှတ်ပေးလိုက်သည် နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် ပြိုင်ဘက်ရန်သူရှိရာသို့ ပြေးခွပ်ကြ တော့သည် ။

တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် အလစ်မပေးတမ်း လည်ဆံမွေးများ
ထောင်ထကာ စူးစိုက် ကြည့်ရင်း အလစ်ကို စောင့်နေ၏။

တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်အနေအထားနှင့် စည်းဝိုင်းအတွင်း လှည့်ပတ်
ချောင်းမြောင်း နေသည် မှာ လူသားလက်တွေ့သမားများကဲ့သို့ ရှိနေကြ
သည် ။ တစ်ကောင်ခွပ်လျှင် ကျန်တစ်ကောင်က ရှောင်ရှား၏။ မရှောင်နိုင်
ပါက ငုံ့ခံမနေဘဲ အတက်နှင့် တွက်သည် ။ အတောင်များကို ခိုင်းများ
သဖွယ် အသုံးပြုပုံမှာ တဖျတ်ဖျတ်ခတ်လိုက် မဖြန့်တဖြန့် လုပ်ထားကြ
သည် ။ ကြက်နှစ်ကောင် ခွပ်နေပုံမှာ မြင်ရသူများ အသည်းယားအူယား
ဖြစ်ကုန်၏။

အရှိန်နှင့် ပစ်ခွပ်လိုက်သော ခွပ်ချက်ကို ခံကြက်ကရှောင်လိုက်၍ လွှတ်
သွားလျှင် နှုတ်သီး နှင့် မျက်နှာကို ပေါက်လိုက် ဆိတ်လိုက်နှင့် တိုက်
ခိုက်၏။

တိမ်ညွန့်နှင့် ပြည်ကျော်တို့ နှစ်ကောင်စလုံး ခွက်လက်ညီ ကြက်ရည်
ညီတူများ ဖြစ်နေကြ၍ ရေဦးတွင် တစ်ဗဟိုရ်ကျော် ကြာသည် ။

အားပေးသူ နှစ်ဖက်စလုံးမှ အလောင်းအစားပြုသူများ သူကြက် ကို ယုံကြက် အမည်များ ခေါ်ဝေါ်ကာ လက်ကွင်းမှုတ်သံတို့ သောသောညံ နေ၏။

ပြည်ကျော်ခွပ်လိုက်သော အချိန်တွင် တိမ်ညွန့်က ငုံ့ရှောင်လိုက် သော်လည်း ပြည်ကျော် အတက်နှင့် တိမ်ညွန့်အမောက်တို့ ချိတ်မိသည့် အတွက် တိမ်ညွန့်ခေါင်းမှ သွေးများ ဖြာကျလာ၏။

ထိုအခါ ပြည်ကျော်ဘက်မှ လောင်းထားသူ အားပေးသူများ ဆူညံစွာ အော်ဟစ်ကြတော့သည် ။ ပြည်ကျော်သည် သာ ကြက်မင်းအဖြစ် အနိုင် ရတော့မည်ဟု တွေးထင်ထား တော့သည် ။

ပြည်ကျော်ဘက်မှ လက်ဖျားဆွဲသူများ ကြေးကြောပေး၍ လက်ဖျား ဆွဲ၍ ခေါ်ကြသည် ။ ရှစ်လေးလေး အကြောပေးသော်လည်း ထွက်သူမရှိ ၍ ခြောက်လေးဆယ့်လေးအထိ လျော့လိုက် လာသည် ။

ပုဂံမင်းကိုယ်တိုင် ပြည်ကျော်ဘက်မှာ ဟစ်အော်အားပေးသံနှင့် ပျော်ရွှင်မြူးထူးနေ၏။ ကြက်ကောက်ချိန်တွင် ပုဂံမင်းကိုယ်တိုင် ပြည် ကျော်ကို ပွတ်သပ်ပေး၊ မှုတ်ပေး ရေကိုင်ပေးခြင်းများကို ကြက်ဆွဲလက် မှ လုယူကာ ပြုလုပ်ပေးတော့သည် ။

တိမ်ညွန့်ဘက်တော်သား အကြီးစာရေး ငပေ၊ ငနှင်းတို့ မှာ မျက်စိမျ က်နှာပျက်ကာ ညှိုးငယ်နေကြသည် ။ သို့သော် ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေ အောင်မှာ သူ၏ လူတစ်စု မျက်နှာ မထားတတ်အောင် အားငယ်နေ သော်လည်း စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း လုံးဝမရှိပေ။

စိတ်ပျက်အားလျော့ခြင်း မရှိကြောင်းကို ကြေးခေါ်သူများအား ရွှေဝိ သာစီး ဖလားစုံ ကွမ်းအစ်ချ၍ ကြေးထပ်နေခြင်းက သက်သေခံနေသ ည် ။ ၎င်းကြေးထပ်နေခြင်းကို ပုဏ္ဏားဝန် လမိုင်းဝန်ကိုယ်တိုင်လိုက်မှ

ရွှေရံပြည့်သည် ။

ကြေးစပ်စဉ်တည်းက လက်ရင်းရွှေတစ်ပိဿာစပ်ကြ၍ လက်ဖျား ဆွဲသူများ လှ၍ အလောင်း အစား စံချိန်တင်ရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

သခင်ဖြစ် ကျွန်ဖြစ်ကောင်းနေကြသည့် ပွဲမျိုး ဖြစ်သည် ။ ကြက်ပွဲကြီးပွဲကောင်းကို လောင်းချင်ကြသော ကြက်သမားများ အတွက် ဝါသနာအိုးများ အတွက် မိမိတို့ ပါလာသမျှ ငွေတိုငွေစ များကို ကြေးဖြတ်၍ လောင်းကစားကြတော့၏။

နေပြည်တော်အနီးတစ်ဝိုက် ရွာများမှ လည်း လှည်းဖြင့်တစ်မျိုး၊ ခြေလျင်ဖြင့်တစ်ဖုံ၊ တချို့မှာ မြင်းများ စီးလျက် ရောက်ရှိလာကြသည် ။ မန်ကျည်းပင်ရိပ်အောက် ကြက်ဝိုင်းကြီးသာမက တခြား အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်အရိပ်များ တွင် လှည်းများ ၊ မြင်းများ ၊ နွားများကို လှန့်ထားသည် ။ တောင်သမန်အင်းစောင်းတစ်လျှောက် လာရောက်စုဝေးသူ လူတို့ စည်ကားရှုပ်ထွေးနေတော့သည် ။

တိမ်ညွန့်ဘက်မှ ကွမ်းရေခေါင်းငရွေအောင် တစ်ယောက်သာ ကြေးတက်သော်လည်း ပြည် ကျော်ဘက်မှ သာ အလေးသာနေတော့သည် ။ နာနေသောကြက်ဘက်မှ ရက်ရောစွာ ကြေးတက် လောင်းခြင်းကို အံ့ဩကြသလို တိမ်ညွန့်တွင် တစ်ခုကောင်းရှိမည်ဟု တွက်ကြသူများလည်း ရှိလာသည် ။

တိမ်ညွန့်ကို ငရွေအောင် အားကိုးခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်ချေ။ လွန်ခဲ့သော ငါးလခန့်က ကနောင်မင်းသားကြီးအား ပုဂံမင်းကြီးက အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ စေလွှတ်လိုက်ဖူး၏။

တစ်ကျွန်းသား ကုလားဖြူများ ရန်စမှုကြောင့် စတင်ဖြစ်ပွားလာတဲ့ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယ စစ် ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း အကြောင်းရပ်အမှန်

ကိုသိရှိရန် စုံစမ်းစေဖို့ ညီတော်ကနောင်အား တာဝန် တစ်ရပ် တိတ်တဆိတ် ပေးအပ်ခဲ့လေသည်။ ။

ပုဂံမင်းအမိန့်တော်နှင့် ညီတော် ကနောင်မင်းသား နေပြည်တော်မှ နောက်ပါ လူယုံတော်တချို့နှင့် အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ခရီးထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ။ ထိုလျှို့ဝှက်ခရီးတွင် ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင်လည်း ပါဝင်ခဲ့၏။

ကနောင်မင်းသား ဦးစီးသော လျှို့ဝှက်အဖွဲ့သည် အဖြစ်မှန်ကို စူးစမ်းထောက်လှမ်းရင်း တစ်ကျွန်းသားတို့ နှင့် ကနောင်မင်းသားတို့ တိုက်ပွဲသုံးလေးကြိမ် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည်။ ။

လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းခြင်းကိစ္စ ပြည့်စုံလေတော့မှ ကနောင်မင်းသားနှင့် အဖွဲ့သည် မြစ်ကြောင်းမှ ဆန်တက်၍ နေပြည်တော်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ၏။ မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်လုံး စစ်ရေး ငင်ရာတွင် အရေးပါမည်ထင်ရသော မြို့များကို ဝင်ရောက်ရှုစားပြီး ခံတပ်များ ဆောက်လုပ်စေခဲ့သည်။ ။

မြေထဲမြို့ (ယခုအောင်လံ) မြို့ ရောက်ရှိရာမှ တိုက်ကြက် `တိမ်ညွန့်' ကို တွေ့ရှိပြီး ငရွှေအောင်သည် မရအရ ကြေးအမြောက်အများ ပေးကာ ဝယ်ယူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ တိမ်ညွန့် အတွက် ပေးရသောကြေးမှာ ကနောင်မင်းသားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ပေးသနားသော နဝရတ် လက်စွပ်တစ်ကွင်းအပြင် မင်းသားကြီး၏ သောက်တော်ရေ ရွှေဖလားပါ အပိုပေးလိုက်ရ၏။

တိမ်ညွန့်အတွက် ပေးလိုက်ရသောကြေးကား မနည်းလှပေ။ ထို့အတွက်ကြောင့် မင်းသား ကြီး သောက်တော်ရေ သောက်တော်မူရန် တောင်းသောအခါ ဝါးကျည်တောက် ခွက်ငယ်နှင့် မင်းသားအား ရေတော်ဆ

ကံမိသဖြင့် မြေထဲမြို့ဝန် ထိပ်တုံးတွင် ငရွှေအောင်မှာ တစ်ညတာမျှ ချုပ်နှောင်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ။

တိမ်ညွန့်၏ ကြက်စ ကြက်နုမှာ မြင်ရုံမျှဖြင့် ကြက်ကျွမ်းကျင်သူ ငရွှေအောင်အား ညှို့ ယူသကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်နိုင်လွန်းသည်။ ။

တိမ်ညွန့်၏ ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ပေးထားသည် ဖြစ်၍ ဝယ်ယူစဉ်ကပင် ပြည်ကျော်ခေါ် ကြက်မင်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်နိုင်မည့် ကြက်ကောင်းမှန်း ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင် သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ။

အမရပူရမြို့တော်သို့ ငရွှေအောင် ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်လာစဉ်ကပင် ဝါဆိုလမှ စ၍ တိမ်ညွန့်အား နေ့စဉ်မှန်မှန် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သည်။ ။

လေ့ကျင့်ရေးများကို တိတ်တဆိတ်သာ ပြုလုပ်ပေးရင်း မင်းတုန်းမင်းသား၏ အကြီးစားရေး ငပေနှင့် လျှို့ဝှက်စွာ တိုင်ပင်ခဲ့သည်။ ။ ပြည့်စုံစွာ လေ့ကျင့်ပြီးမြောက်သော ပုဏ္ဏားဝန် မောင်ကုလား တို့ ထံ အကြောင်းကြား၍ ပြည်ကျော်နှင့် ကြေးကြီးထပ်လောင်းကြရန် ဖြစ်သည်။ ။

ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင်သည် ပြည်ကျော် (ခေါ်) ကြက်မင်းဟု အများ သတ်မှတ်သော ကြက်ကို လုံးဝ ကြောက်စိတ်မရှိခဲ့ပေ။ ။

ရေလယ်ချိန်ရောက်ခါမှ တိမ်ညွန့်ခေါင်းမှ သွေးရပ်သွား၏။ တိမ်ညွန့် ခံနိုင်ရည်ရှိလာသလို ပိုမိုသွက်လက် သန်စွမ်းလာသည်။ ။ ရေလယ်ရောက်သည့် တိုင် ခွက်လက်ရေဦးကဲ့သို့ မမောပန်းဘဲ ဟန်မပျက် ခွပ်သည်။ ။

ပြည်ကျော်မှာ ခွပ်လက် မလျော့သော်လည်း တိမ်ညွန့်ထက် အသက်ရှူ ပိုမိုမြန်လာသည်။ ။ ထိုအရာကို မြင်တွေ့သော ဝါရင့်ကြက်သမားတို့ ပြည်ကျော်အရည်အသွေးသည် တိမ်ညွန့်လောက် ခံနိုင်ရည် ပြည့်ဝမည်

မထင်ကြောင်း တီးတိုးစကား ပြောဆိုလာကြတော့သည်။ ။

ခုန်ရာပျံတက်ရာတွင် ပြည်ကျော်ကြက်သည် တိမ်ညွန့်လောက် မသွက်လက်မှန်း သိလာ၏။

ကြက်နှစ်ကောင် ခွပ်ရင်းနှင့် နေညိုချိန် ရောက်လာသည် ။ ပြည်ကျော်ကြက် အသက်ရှူမြန် လာသည် ။ သွက်လက်ပုံ မရတော့။ ကြက်နှစ်ကောင်လုံး ပင်ပန်းစပြုလာသည် ။ သစ်ပင်ရိပ်များ ကြောင့် အပြင်မှာ ထက် မန်ကျည်းရိပ်အောက်၌ ပိုမှောင်မဲလာသည် ။

တိုက်ကြက်ဟူသည် မှာ မိုးပျံမက တော်သောကြက်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား ရေဖျားပိုင်း အရောက် ခွပ်ချိန် (စက်ငါးနာရီကျော်) ခုနှစ် ဗဟိုရ်ခွဲကျော် ရှစ်ဗဟိုရ်အထိ ဟန်မပျက် ခွပ်နိုင် သောကြက်မျိုး ကြက်လောကသမိုင်းတွင် မရှိနိုင်ပေ။

နှစ်ဦးနှစ်ဖက်နိုင်ကြသော ကြက်ရှင်တို့ မှာ ကိုယ့်ကြက်အတွက် ကိုယ်ဂုဏ်တက်ကြသော် လည်း ဂုဏ်မတက်အားကြ။ ကြက်တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် မမြင်ရလောက်အောင် သစ်ပင် ရိပ်များက မှောင်လာစေသည် ။ သစ်ပင်ရိပ်များ နှင့် လွတ်ကင်းရာ တောင်သမန်အင်းနား သွားတိုက် ကြရန် ပွဲကြည့်ပရိသတ်အချို့က အကြံဉာဏ် ဝိုင်းဝန်းပေးကြသော်လည်း မောင်ကုလားမှာ လက် မခံပေ။

ပုဂံမင်းမှာ လည်း ကြက်နှစ်ကောင် ခွက်လက်ကို ကောင်းစွာ မမြင်ရ ။ ပြည်ကျော်ဘက်မှ အားပေးနေရာမှ အရေးနိမ့်လာပုံ မြင်ရသည် နှင့် နောက်တော်ပါများကိုခေါ်ကာ ရွှေနန်းတော်ကြီးသို့ ထွက်ခွာသွားတော့သည် ။ ထိုစဉ် ကြက်ဆွဲ ငပိုင်းအုံမှ ပုဏ္ဏားဝန် မောင်ကုလားထံသွား၍ တီးတိုး ပြောလိုက်သည် နှင့် မောင်ကုလားသည် နောက်တစ်နေ့ကျမှ ဆက်လက်တိုက်ရန် အဆိုပြုလာ တော့၏။

နေ့ကူးရက်ဆက်တိုက်ရန် ကနဦးကပင် သဘောတူညီမှုစည်းကမ်း ရှိနေသော်လည်း သစ်ပင်ရိပ်တို့ မှောင်မည်းနေသည့် အတွက် နေရာပြောင်းလိုက်ကြရန် ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင်မှ တောင်းပန်၏။ အပြင်ဘက်၌ အလင်းရောင် မကွယ်မပျောက်သေးသည့် အတွက် အလင်းရောင် ပိုမိုရရှိသော အင်းစောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် ပရိသတ်များကလည်း သဘောတူသည် ။

သို့သော် ပုဏ္ဏားဝန်ငှက်လားမှာ ငဝိုင်းအုံ တီးတိုးအကြံပေးသည် မှာ မိမိတို့ ပြည်ကျော် ကြက်မှာ ရေရှည်ဆွဲတိုက်သော ခွပ်လက်ခွပ်ချက် တိမ်ညွန့်ကို မမီနိုင်တော့၊ အရာမရောက် နိုင်တော့မှန်း ခန့်မှန်းသိရှိသွား၍ နောက်တစ်နေ့မှ သာ ဆက်လက်တိုက်ရန် ဖြစ်တော့မည်။

"နေရာပြောင်းတိုက်ကြဖို့ က မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မမြင်ရရင်လည်း နောက်နေ့ ဆက်ကြဖို့ ပဲ ရှိတယ် ကိုရင်တို့ ဗျာ"

ပြည်ကျော်မှာ တိမ်ညွန့်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခွပ်နိုင်သေးသည် မှာ မှန်သော်လည်း ခွပ်လက်ကျ၍ အမောမခံနိုင်တော့ချေ။ ထို့ကြောင့် နေရာပြောင်းခြင်းကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆိုသည် ။

"အင်းစောင်းပြောင်းတိုက်ရင် အလင်းရောင်ကောင်းကောင်း ရှိသေးလို့ ကျုပ်တို့ နောက်ထပ် အချိန်တော်တော်များများ တိုက်နိုင်ကြမယ်"

ကွမ်းရေခေါင်းမှ ကြက်နှစ်ကောင် ရွှေ့ပြောင်းရေးအတွက် ပြောဆိုလေ၊ ပုဏ္ဏားဝန်မှာ ငြင်းပယ်လေ ဖြစ်နေကြသည် ။

"ကြက်ပွဲပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ မောင်တို့ ၊ ကျုပ်တို့ ရဲ့ အတွေ့ အကြုံထဲမှာ ကြက်ပွဲကို နေရာပြောင်းတိုက်ရတယ်လို့ ကြားဖူးကြရဲ့ လား၊ အစဉ်အလာ မဟုတ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ဖို့ တော့ ကျုပ် သဘောမကြိုက်ညီဘူး ကိုရင်အောင်"

ပုဏ္ဏားဝန်သည် ငရွှေအောင်အား အကြောက်အကန် ငြင်းပယ်သည်

။

"သည် လိုဖြစ် မီးတုတ်မီးစီး တင်လိုက်ကြသာပ၊ သည် နေရာမှာ သာ အလင်းရောင် မရှိ ပေမယ့် နေမှ မဝင်သေးတာ၊ ကနဦးထဲက သဘောထူးတဲ့ အတိုင်း နေ့ကူးရက်ဆက် တိုက်ကြ သည် က အဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်"

"ခင်ဗျားကြီး ဆက်တိုက်ရင် ရှုံးမယ့်အရေး မြင်သိနေတယ်လေ၊ တမင် အချိန်ရွှေ့ဖို့ အကြံ ပြုနေတာပဲ။ မတိုက်ဝံ့တော့ဘူးဆိုရင်လည်း အရှုံးပေးလိုက်ပါ"

လူအုပ်ကြီးထဲမှာ လူတစ်ယောက် အော်ဟစ်ပြောလိုက်သည့် အသံကြောင့် ပုဏ္ဏားဝန် ငကုလား၏ မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး မည်းနက်ဒေါသထွက်သွား၏။

"သယ်... သဘောက်မသား၊ နင့်ပထွေးကြက်လောက်တော့ ငါ့ကြက်က ဒီတစ်သက် မရှုံးဘူးလို့ မှတ်စမ်းပ။ မမြင်ရအောင် မည်းနေတာမို့ ရက်ပြောင်းလိုတာကိုများ ဘယ်သင်းလဲကွ ငါ့ကြက်ရှုံးမယ် ထင်နေသည့်ကောင်၊ ထွက်ခဲ့စမ်း အကြောင်းသိရအောင်"

"သည် လိုဖြင့် ကိုရင်တို့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စလုံး ပြေလည်ဖို့ ကျုပ်အကြံပြုထားတဲ့ အတိုင်း လိုက်နာနိုင်ကြမည်လား"

ကြက်ဝိုင်းခိုင်ဖြစ်သူ ဝန်ထောက်ငထော်နီက အဆုံးအဖြတ်ပေးရန် ဝင်ရောက်လာသည် နှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ကြက်သမားအပေါင်း ခိုင်းဝန်၏ စကားကို စောင့်စားနေကြ၏။ ခိုင်းဝန်သည် မည်သို့ စေ့စပ်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ကို မဝေခွဲနိုင်၊ နေ့ကူးရက်ဆက်တိုက်ရန် မဖြစ်နိုင်

အောင် နာကျင်နေခဲ့သော တစ်တောင်စည်းချရန် ဆိုသည့် စကား အလှရှိခဲ့သည် ဖြစ်၍ နေ့ကူးတိုက်ရန် ကြက်နှစ်ကောင် မနာကျင်ကြသေးမှန်သော်လည်း ရန်စမပွားလိုသော စိတ်ထားဖြင့် ဆက်လက် ပြောဆိုနေတော့၏။

"ကိုရင်တို့ ကြက်တွေ ခွပ်လက်ညီတူနေကြတာမို့ အချိန်လင့်သွားကြတာပါ။ တစ်ဖက်က လည်း အချိန်မရွေ့ချင်၊ တစ်ဖက်ကလည်း ဆက်လက်ပြီး မတိုက်လိုကြဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ သည် နှယ်ကြောင့် တစ်တောင်တစ်စည်း ချကြဖို့ သဘောတူကြမယ်ဆိုရင်လည်း တစ်ကောင်တစ်စည်း ချလိုက်ကြပေရော ကိုရင်တို့ "

တိမ်ညွန့်ဘက်မှ လူအများ စုမှာ ဒိုင်းဝန်မင်း၏ စကားကို မနှစ်သက်ကြ၊ မကျေနပ်ကြဘဲ ရှိကြသည် ။

ပုဏ္ဏားဝန်း မောင်ကုလားတို့ မှာ ဆက်လက်တိုက်ရလျှင် ရှုံးနိမ့်ဖို့ ရာအကြောင်း အတော် များ နေသည့် အတွက် တစ်တောင်စည်းချရန်ကို သဘောတွေ့နေ၏။ တစ်တောင်စည်း ချရာ၌ ကံကောင်းထောက်မ၍ မိမိတို့ ပြည်ကျော်ကြက်က သတ္တိပြောင်ပြောင်နှင့် ထခွပ်မည်ဆိုက အချောင် အနိုင်ရစရာအကြောင်း ရှိမည်။ ထို့ကြောင့် ဒိုင်လုပ်သူစကား ကိုကျေနပ်နှစ်သက်စွာဖြင့် တုတ်တုတ် မလှုပ် ငြိမ်သက်နေကြ၏။

"သည် လိုဆိုလည်း တစ်တောင်စည်းချဖို့ ပုဏ္ဏားဝန်တို့ ဘက်က သဘောတူရင်လည်း ကျုပ် မကန့်ကွက်တော့ပါဘူး၊ တစ်တောင်စည်းချမှာ သာ ချပါ"

ကွမ်းရေခေါင်းငရွေအောင်သည် စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ သဘောတူလိုက်သည် နှင့် ပုဏ္ဏား ဝန် တို့ လည်း ခေါင်းညိတ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ကြသည် ။ တစ်တောင်စည်းချလိုက်သည် နှင့် ကြ

က် နှစ်ကောင်စလုံး သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တစ်ပြိုင်နက် ထွက်လိုက်ကြသည့် အတွက် အနိုင်အရှုံးမှာ မဖြေရှင်းနိုင်ဘဲ ဖြစ်ရပြန်တော့သည်။ ။

အပြင်ဘက်တွင် နေရောင်မပျောက်သေးသည် မှာ မှန်သော်လည်း ကြက်ပိုင်းကျင်းပရာ ကွက်လပ်မှာ ကြီးမားသော သစ်ရိပ်ကြောင့် မှောင်အတိကျနေ၏။ နေရာပြောင်းထိုင်ရန်လည်း ပုဏ္ဏားဝန်တို့ ဘက်က မလိုက်လျော၊ မီးဆီမီးတိုင် ထွန်းညှိပြီး ဆက်လက်တိုက်ရန် အစီအမံလည်း လက်မခံသည့် အတွက် အကြီးစာရေး ငပေနှင့် ငရွှေအောင်တို့ တီးတိုးတိုင်ပင်နေကြသည်။ ။

တိမ်ညွန့်ဘက်မှ လက်ဖျားကြေးစပ်သူများက အော်ကြ ဟစ်ကြ၊ တီးတိုးလေးသံနှင့် တစ်ဖုံ၊ တစ်ယောက်တစ်စုကလည်း တောက်တစ်ခေါက်ခေါက်နှင့် ပုဏ္ဏားဝန် လမိုင်းဝန်တို့ ကို အမျိုးမျိုး စွပ်စွဲပြောနေကြသည်။ ။ ကြက်ပိုင်ရှင်တို့ သည် ကိုယ့်ကြက်ကိုယ်ပိုက်ကာ ငြင်းခုံနေကြသည့် တစ် ဗဟိုရံလောက်အတွင်း နေလုံးမှာ ကွယ်ပျောက်သွားတော့သည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင်သည် မိမိကြက်ကို ပိုက်ရင်း မနက်ဖြန် သည် နေရာတွင် ဆွမ်းခံပြန်ချိန်၌ ဆက်လက်တိုက်ကြရန် ပြောဆိုနေသည်။ ။ ထိုအချိန်တွင် ပြည်ကျော်ကြက်၏ ကြက်ကု ကြက်ဆွဲ ငပိုင်းအုံ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်အော်သံကြီး ပေါ်ထွက်လာ၍ လူအားလုံး ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်ကုန်၏။

"အမလေးဗျ"

ကြက်ကု ကြက်ဆွဲ ငပိုင်းအုံအား အမှောင်ရိပ်ကျသောနေရာမှ လူတစ်ယောက်သည် လှည်းဒေါက်တစ်ချောင်းဖြင့် တအားလွှဲရိုက်သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ ကြက်ပွဲလာ ပရိသတ် အားလုံး အမှောင်ရိပ်မှ ပြေးလွှားကုန်ကြသည်။ ။

လက်ရင်းလက်ဖျားဆွဲတချို့ပင် ငွေစများကို မယူနိုင်ဘဲ ပျောက်ရှုကု
န်၏။ ကွမ်းရေခေါင်း ငရွှေအောင်သည် မိမိကြက် တိမ်ညွန့်မှာ နိုင်ချင်ပါ
လျက် အရှုံးပေါ်ရသည့် အဖြစ်ကို စိတ်ပျက် လက်ပျက်နှင့် ဖြစ်နေသည် ။
တစ်ခွန်းသာ အော်နိုင်ပြီး ကြက်ပိုက်ရှေ့စိုက် လဲကျသွားသော ငဝိုင်းအုံ
အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်၍ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ထပ်ကြေးများ ခွဲ၍
ပြန်ခဲ့ကြရတော့သည် ။

*